

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วคาดไม่ได้

เราบางวันก็ไปไกล บางวันก็ไปใกล้ มันมีเครื่องบังคับในตัวของมัน ไกลก็ไปมีเครื่องบังคับ ไปโรงพยาบาลต่างๆ ใกล้เมื่อพอไปได้ไป ห่างกันเท่าไรจากวัดที่เราไป มอบไปส่งของให้เขาแล้วมาถึงนี้ห่างกันเท่าไร พิจารณา แต่เรากำหนดไว้หนึ่งเดือนไม่ให้สั้นกว่านั้น ประมาณหนึ่งเดือนหรือเดือนกว่าเราไปส่ง ไปส่งที่ไรก็มีกำหนดลงบัญชีเอาไว้ๆ ไปโรจนั้นวันที่เท่าไรๆ เรื่อยไป จึงว่าไกลก็ไปเมื่อถึงกำหนดที่จะไป

ส่วนมากเราไม่ค่อยกำหนดตายตัวนักก็คือ ที่โรงพยาบาลมันไกลอำเภอก็จริงแต่ใหญ่ เกี่ยวข้องกับประชาชนมาก เรามักจะไปกระชั้นชิดบ้างๆ ที่นั่นอาหารก็ไม่พอ ที่บึงกาฬนี้ฝั่งโน้นข้ามมา เราได้ช่วยเยอะนะบึงกาฬ ตึก คือเครื่องมือพังหมด ตึกสองสามหลังเครื่องมือพังหมด เราให้หมดเลย ประมาณสักสามล้านกว่าหรือใจ เครื่องมือทั้งหมดสามหลัง เขามาเล่าให้ฟัง พอฟังแล้วมันไม่อยากดูว่านั่นเออะ คือมันพังขนาดนั้น ฟังแล้วฟังไม่ได้ เอา ให้เลยๆ บึงกาฬนี้ให้มากอยู่ ตึกสามหลังใหญ่ๆ เครื่องมือพังหมด ให้หมดเลย

เห็นที่ไหนมันสงสารนะ อัดไม่ได้นะความสงสาร ไปดู ฝรั่งไปตามทางนี้ดูไป เขาขายดอกไม้ ไฟเขียวตามธรรมดาเราผ่าน ไฟเขียวเราผ่านเลย พวกขายดอกไม้ก็หน้าซีดไปเหมือนกันจะว่าไง แต่เราไม่อย่างนั้นนะ ไฟเขียวผ่านนี้ปั๊บไปจอดปั๊บ พวกขายดอกไม้ไหลมาแหละ เอามาให้หมดเลย เราไปเรามีรถหอบของเราน่า เราสั่งไปแล้วข้างหน้า พอไปถึงไฟแดงตรงนั้นให้จอดรถ พอไปถึงนั้นเขาก็จอด รถหอบไม่มี ความหมายแหละ ไปถึงนั้นแล้วจอดแล้วให้พวกขายดอกไม้มา แจกให้คนละสามร้อยๆ พวกขายดอกไม้ อย่างนี้ละความเมตตา มันครอบไปหมดเลย เป็นอยู่ในหัวใจ มันครอบหมด

เพราะฉะนั้นจึงมีอะไรไม่ได้ อำนาจความเมตตาที่ผลัดออกๆ หมดเลยไม่มีเหลือ ที่นี้อำนาจความตระหนี่กวาดเข้ามาๆ ได้เท่าไรไม่พอๆ นี่คือการตระหนี่ ธรรมคือเมตตาธรรมกระจายออกหมด ไปวันหนึ่งๆ จ่ายน้อยเมื่อไรจ่ายตามสายทาง ไม่ได้ คำนึงว่าหมดเท่าไรยังเท่าไร มีแต่มองดูปั๊บสงสารแล้ว จอดรถให้ๆ เรื่อยมาเลย ใครมาคาดไม่ได้นะ ใจที่เต็มเปี่ยมด้วยธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว ใครคาดไม่ได้เลย เราพูดจริงๆ คาดไม่ได้ ใครจะมาคาดมาเดานี้ผิดทั้งนั้นแหละ

วันหนึ่ง ๆ เราจ่ายไปสักเท่าไรที่เราไปแต่ละวัน ๆ ไม่ได้คำนึงถึงว่ามันหมดมันยังนะ แต่มันก็มีมาอยู่ ได้ไปจ่ายอยู่เรื่อย มีมาทุกวัน ไปวันไหนก็ได้จ่ายทุกวัน ๆ มันมาจากไหนเราก็ไม่ได้ถาม อย่างนี้ละมันมาอย่างนี้แล้วก็ออกไปอย่างนั้น

ไปตามทางเห็นหมามันหากินเศษอาหารบ้างอะไรบ้างข้างทางดู ดูหมาแล้วดู ท้องหมาด้วย ท้องแพบ เอ้ ท้องหมามันแพบ ท้องเรานี้เต็ม เราไปนี่ไปด้วยความอึดเขาอยู่ด้วยความทิว มันเทียบปั๊บ ๆ เลย นี่ละอำนาจความเมตตาเป็นอย่างนั้น มันครอบคลุมหมดเลย กิริยาของธาตุของชั้นนี้เป็นอันหนึ่ง จิตนั้นเป็นอีกอันหนึ่ง เป็นคนละโลกไม่ได้เหมือนกัน เช่นอย่างเหมือนจะกัดจะฉีกนี่นะ ไล่ฟ้อ ๆ เหมือนจะกัดจะฉีกนี้ภายในไม่มี แน่เป็นอย่างนั้นนะ กิริยานี้ใช้ตามเหตุการณ์ต่างหาก ภายในไม่มี โมโห โทโสไม่มี แต่เวลาแผ่นดินี้ไม่มีใครสู้ เป็นอย่างนั้นละ มันหากเป็นของมันเอง

เรียกว่าหมดละ สำหรับวัดเราแล้วไม่มีเหลือ หมดตลอดเลย ทั่วโลกหมด เพราะมันเปิดโล่งตลอดด้วยความเมตตาที่เบิกออก ๆ ๆ ตลอดเวลา จึงไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวมันเป็นของมันอย่างนั้นเอง ไม่คำนึงว่าจะยังมีหรือไม่มี จนกระทั่งว่าหมดแล้ว เหน็ดหมดแล้วหรือ เท่านั้น มีแต่จะให้ตลอด เขาไปด้วยเขาก็เอาเงินใส่กระเป๋าเต็มกระเป๋าไปด้วยนี่นะ เป็นแสนนูนละไปแต่ละที่ ๆ น้อยเมื่อไร ไล่ลง ๆ ที่จำเป็นที่ไหนให้เลย ๆ นี่ละอำนาจเมตตาธรรม

พอพูดอย่างนี้แล้วเราระลึกได้ เราขึ้นรถไฟจากโคราชไปกรุงเทพ วันนั้นเราตั้งใจเสียสละ วันนี้จะไม่ฉันทแล้ว มันก็มีเทวบุตรเทวดาอยู่จนได้นะ เราก็นั่งอยู่ธรรมดาเป็นตุ๊กตา วันนี้ตั้งใจสละแล้วไม่ฉันท เพราะการขบการฉันทการอดการอึดเราเคยมาพอแล้วไม่เป็นอารมณ์ อยู่ ๆ เขาก็เอาตุ้เสียบยงนั้นละมา ฟาดมา โอ้ย เป็นงาน ๆ ไม่ทราบมายังไงต่ออย่างไรเต็มไปหมดเลย แน่ ฟาดเอาเสียเต็มเหนี่ยว เป็นอย่างนั้นนะ ไปเราว่าจะไม่ฉันทแล้ว ตั้งใจแล้ววันนี้ไม่ฉันท ไม่เป็นอารมณ์กับอะไรเลย อยู่ ๆ ก็พวกงานเข้ามาเป็นงาน ๆ ไม่ทราบว่าที่งาน แน่แปลกอยู่นะ เราเห็นด้วยตาของเราเอง เราเป็นเองนี่นะ

ความเสียสละนี้มันเปิดโล่งเลยนะ ใจดวงนี้เรียกว่าเปิดโล่งหมด ไม่มีอะไรตกค้างได้ เปิดโล่ง ๆ ด้วยความเมตตาละใสออก ๆ ๆ เราจึงเทียบความตระหนี่กับความเมตตา ถึงเวลาพูดก็พูดเสียบ้าง พระก็อยู่ในวงของธรรมที่จะวินิจฉัยเหมือนกัน เราก็ได้พิจารณา ผู้ที่ตระหนี่ตระหนี่จนเข้ากันไม่ได้ เป็นอย่างนั้นนะพระเราแท้ ๆ กับเราเลยเข้ากันไม่ได้ เราพูดจริง ๆ ตัดขาดในจิต เราไม่คบค้าสมาคม คือเห็นแก่ได้แก่เอา ถ้าจะได้ที่ตรงไหนแทรกเข้าไป ๆ มีแต่จะเอาจะได้ถ่ายเดียว คนหนึ่งมีแต่จะให้ ๆ คนหนึ่งมีแต่จะเอา คบค้าสมาคมกันมาหลายปี มองดูแล้วมันมองไม่ได้ ที่นี้ตัดเลยไม่คบ เป็นอย่างนั้นนะ คบไม่ได้คนประเภทนี้ มีแต่กอบแต่โกยแต่กินแต่กลืน พระเป็นอย่างนี้มันดูไม่ได้นะ

ถ้าเป็นฆราวาสเขาล้างหยาบก็เป็นหยาบของฆราวาส ความหยาบของพระนี่ต่างกันมาก เหมือนผ้าขาวเรา ผ้าขาวเรานั้นสีสกปรกติดเปื้อนมันจะเด่นทันที ถ้าเป็นหลังหมี่แล้วก็ไม่เป็นไร ประชาชนเขามั่นเทียบกับหลังหมี่ เข้าใจไหม มันดำอยู่แล้ว อะไรถูกมันก็ไม่รู้ แต่พระเรานี้เป็นเพศที่เสียสละ เป็นเพศที่เรียกว่าผ้าขาว อะไรมาติดแปดเปื้อนชนิดหนึ่งมันเห็นแล้วชัด ๆ นั่นละความหยาบของพระแม้จะเหมือนกับโยมก็ตามแต่เด่นกว่าโยม ต่างกัน

นี่พูดจริง ๆ เรื่องความตระหนี่ถี่เหนียวเราบอกว่าไม่มี เราพูดจริง ๆ เพราะความเมตตาในครอบครัวหมดเลย มีเท่าไรหมด ที่จะให้มีเหลือไม่มีเหลือ ที่ว่าความตระหนี่นี้ปรากฏในจิตหรือไม่ ไม่มี ไม่มีก็บอกว่าไม่มี เปิดโล่งตลอดด้วยความเมตตาเปิดโล่งไปหมด ไปที่ไหนก็เป็นอย่างนั้น บางทีวิ่งรถไปเห็นเขาไปขายของเขาขี่มอเตอร์ไซด์ แล้วก็พ่วงด้วยสินค้าของเขาเล็กๆ น้อยๆ เขาพ่วงข้างๆ ไป เขาขี่มอเตอร์ไซด์แล้วก็พ่วงไปเราก็บอกให้เบารด พอถึงนั้นจอดรด ดูของของเขา ดูแล้วก็เอาสักชนิดหนึ่ง แล้วก็ให้เงินเป็นก้อนให้เขาเลย อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าพันละ ให้เลย ๆ ให้ อย่างนั้น

ถ้าหากว่าเราจะไม่เสียเวลานี้มันจะไปตามทางตลอด ไม่ถึงไหนละ แต่นี้เวลามันมีบังคับต้องไป จอดบ้างเป็นบางแห่งๆ เป็นอย่างนั้นละจิตมันเมตตา เพราะฉะนั้นเราถึงกล้าพูดได้ที่ว่าเราเสียสละหมด ที่เราดีเราดีอยู่นี้เพื่อโลกทั้งนั้นไม่ได้เพื่อเราสำหรับเราเองเราไม่มี เราพอทุกอย่างแล้ว มีแต่สงเคราะห์โลกทั้งนั้น เราจึงเปิดโล่ง เราไม่เอาอะไรเราบอก มีมากมีน้อยเท่าไรเพื่อโลกทั้งนั้นเลย เปิด ๆ โล่งแบบตลอด ถ้าไม่มีเปิดตลอด นี้ละจิตดวงนี้เวลามันได้เปิดเปิดอย่างนั้นละ

แต่ก่อนก็หากเป็นอยู่ในนิสัยมีอยู่ เราก็ยอมรับเป็นเหมือนเราๆ ท่านๆ แต่เวลามาเป็นแบบนี้แล้วมันเทียบไม่ได้เลย มันโล่งไปหมดด้วยอำนาจความเมตตาผลึกออกหมดเลยไม่ให้มีเหลือแหวะ เป็นอย่างนั้น แต่ก่อนก็ให้ จะว่าตระหนี่ถี่เหนียวจริงๆ ก็ไม่ตระหนี่ก็ให้อยู่ๆ แต่มันไม่เหมือนจิตที่เปิดแล้ว เปิดตัวเต็มที่แล้วเปิดหมดเลย ไม่มีอะไรที่จะเอาจะกำ ไม่มีเลย มีแต่เปิดตลอด นี้ละจิตดวงนี้ละเมื่อได้รับการอบรมมากเข้าๆ มันก็เปิดตัวของมันเอง วันนี้ไม่พูดอะไรมากละ เอาเท่านี้ละวันนี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*